

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris Thomæ à Jesu ... Opera Omnia

Homini Religioso Et Apostolico Tam Qvo Ad Vitæ Activæ, Qvam
Contemplativæ functiones utilissima, Duobus Tomis Comprehensa. In
Qvibvs Singvlari Pietate, Varia Ervditione Clariori Et Breviori Stylo
Continentvr Et Explicantvr ...

Tomás <de Jesus>

Coloniæ Agrippinæ, 1684

Qu. IV. Quomodo mysteria Theologiæ, seu fidei, ut contemplantur in myst.
Theol., dicantur simplicia, absoluta, & immutabilia?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38621

non vero respectu unius gradus ad aliud intra eam. E sic ista contemplatio infusa est suprema omnium iam acquisitæ cum quæm infusarum; ita contemplatio mystica Theologiae acquisitæ omnium acquiratur est suprema.

QVÆSTIO IV.

Quomodo mysteria Theologiae, seu fidei, ut contemplantur in mystica Theologia, dicuntur simplicitas, absoluta, & immutabilitas?

Mysteria fidei, ut mysterium Trinitatis, & ea, que ad Divinitatem pertinent, quando contemplatur per affirmationem, quodammodo vestuntur vel symbolis & metaphoris integrumentis, ut cùm DEUM concipiatur ut sole, ut lucem, ut nebula, &c. vel perfectionibus cognitiis ex creatis, que licet in DEO sint verè & propriè, non tamen ut eas concipiatur ad modum creatarum. Unde mysteria sic cognita non concipiuntur ut simplicitas, sed ut compositum ex eo quod late sub illis imaginib[us] creatis, & ex eo quod qualib[us] perfectio et[er]na semper habet aliquam compositionem, vel ex materia & forma vel ex subiecto & accidente, vel ex potentia & actu, vel deinde ex essentia, & existentia, quam quidem compunctionem involvit concepus, quem formamus de divinis per similitudinem ad creatam. Item non concipiuntur ut absolute, sed vel per respectum ad creaturem, vel ut implicant illis. Nec etiam ut immutabilitas, cum quia conceptus illius potest variari de uno in alium, si cognoscatur DEUS jam ut lux, jam ut nebula, vel jam ut sapientia, jam ut justus, jam ut misericors: cum quia concipiatur ad modum rerum mutabilium, quales sunt omnes res creatæ. Licet sim ut cognoscamus confundere DEUM aliter se habeat, & esse infinite super exceedingem, & nec compositum, nec repletivum, nec mirabilem.

Sit ergo conclusio, quatenus concipiimus DEUM per remotionem, & contemplatur eum in caligine, concipiut ut quid simplex, sine praeditis compositionibus, ut quid absolutum, & veluti nudum à conceptibus creatarum, & ut quid immutabile, siquidem sine conceptu mutabilium, sed conceptus omnino simplici & invariabilis. Und D. Maximus in explicatione hujus loci, aiunt, simplicitas & absolute sunt, que nude, licet sunt, sine symbolis integrumentis, & sine parabolis in intelliguntur & videntur. Itaque absolute dicit ea, que non per nominum explicationem, sed notionum cessationem, & absolute percipiuntur, &c.

Objetio. Objetio primò est D. Dionysio de cœlesti Hierarchia, cap. 1. fieri non potest ut alter radius divinus nobis illucescat, nisi factorum varietate operimentorum obvelatus, &c. Unde D. Thomas 1. p. q. 1. art. 9. infect convenientius esse faciat Scriptura tradere divina sub similitudine corporalium, quia est naturale homini, ut per sensibilitatem intelligibilis veniat.

Respondet Dionysius Carthusian. in questione myst. D. Dionysium hic esse intelligendum, quantum ad primam informationem intellectus, juxta quod Philoponus ait, intelligentem oportetphantasmata speculari. Sed hoc locum non habent in mystica Theologia, ut clare, & expressè docet idemmet S. Dionysius verbis infra referendis in

boc capite, verbo ter verò, & charte Timothee, &c. D. Thomas vero loquitur de metaphora Scripturæ, & rationem reddit, quia omnis nostra cognitio à sensu initium habet, quod minimè impognat conclusionem nostram. Imo quest. 88. art. 2. ad 2. ait, de superioribus rebus in scientiis maxime tradatur per viam remotionis, ne per negationē imperfectionum inferiorum. Dicendum ergo est, facta velamina, seu similitudines sensibilium, quibus divina obvelantur, intervire ad contemplationem per affirmationem, non veò ad illam, que est per negationem, qualis est mystica Theologia.

Objetio secundò, omnis cognitio, que est per conversionem adphantasmata, est per similitudines sensibilium; sed nulla contemplatio hujus vitæ datur sine conversione adphantasmata: ergo nulla datur, que non sit in similitudine sensibiliom. Solatio hujus argumenti pendeat ex sequenti questione celesti admodum inter mysticos.

QVÆSTIO V.

Vtrum contemplatio mystica Theologiae, vel aliqua contemplatio via fiat sine conversione adphantasmata?

Negativam partem tenent plures tam Scholastici, quam mystici, etiamque sequuntur ex sententia nostris V.P. Joannes à JESU MARIA cap. 6. myst. Theolog. Imo R.P. Philippus à SS. Trinitate, dum hanc materiam philosophice tractat, eam legit in summa philosophia quest. 44. art. 5. Dum vero mystici, affirmativa sequitur loco infra citando. Et videtur esse D. Thom. 2. 2. quest. 180. art. 5. ad 2. Ubi hoc intelligit non solum de cognitione naturali, sed etiam de illis, que per revelationem cognoscimus. Vid. nost. Dominicum Tom. 7. Biblioth. Theolog. lib. 7. fed. 5. cap. 7. & Anton. à Spiritu S. Tract. 3. directori mystici dispe. 3. fed. 8. & seq.

Alii autem non solum afferunt, hoc posse fieri, & de facto contingere in contemplatione supernaturali, & divina, sed etiam in contemplatione naturali rerum abstractarum, pro qua sententia nost. Thomas à JESU de contemplat. lib. 5. cap. 1. citat Philoponum lib. 2. de anima cap. 14. & lib. 3. tex. 30. Thianensem ad tex. 39. Toleronum quest. 21. Valencianum i. Tom. diff. 6. quest. 1. panct. 3. & alios, licet ipse quoad contemplationem naturalem non videatur illis assentiri.

Dicendum tamen est, licet ordinari loquendo, & secundum communem naturam ordinent, etiam in contemplatione supernaturali, que fit modo nostro humano, non debet cognitio intellectus sine operatione phantasie, & dependens ab imaginatione, posse tamen dari, & de facto datum in virtute perfectissimis contemplationem adeo elevatum supra nostrum modum humanum, quæ nullo modo dependeat à phantasmatibus, & fiat sine conversione ad illa, vel totaliter, vel aliquando in imperceptibiliter, ut vix cognoscit possit talis conversio, que à mystico dicitur contemplatio pura, & ponitur pro primo gradu Theologie mysticæ, & in secundo & tertio gradu perfectius hæc puritas invenitur. Prima pars hujus conclusionis de contemplatione naturali, & etiam supernaturali ordinaria probatur rationibus primæ sententia, que in objectionibus afferuntur.